

1. Je leven in het volle licht!

Als je je ook maar enigszins probeert een voorstelling te maken van wat daar gebeurt is, in die Kerstnacht, boven de velden van Efratha, dan dúizelt het je. Eerst was er al die éne engel. Midden in de nacht, opeens: een fel stralend licht, 'de heerlijkheid des Heren omstraalde hen, en zij vreesden met grote vreze'. Het was nacht, maar opeens is het helder als de dag! Dat kán dus! Opeens staat je leven in het volle, volle licht! Als God dichtbij komt, zomaar, plotseling, dan kun je niets meer verbergen, dan is opeens álles duidelijk, álles in het licht! Is het een wonder, dat ze dóódsbenauwd zijn?!

Maar dan die boodschap: 'Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk ten deel zal vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David.'

'Weest niet bevreesd.' Zou u bang zijn, als de heerlijkheid van de HERE u plotseling zou omstralen? 'Ik zou wegsmelten', denkt u misschien. Of ligt dat anders bij u? Misschien denkt u: 'Nou, nee, waarom zou ik bang zijn voor God? Ik heb toch mijn hele leven mijn best gedaan, ik heb nergens spijt van, ik geloof dat ik goede beslissingen heb genomen. Nee, bang? Waarom?'

Als u goed terug kunt kijken op uw leven tot nu toe, dan bent u een gelukkig mens, zonder meer. Want de meesten van ons zullen er anders op terugkijken: 'Toen en toen heb ik gefaald. Wat ben ik keihard onderuit gegaan!' En weet u, als je je leven ziet in het licht van mensen, dan kán het ook wel meevallen. Niet iedereen is een boef, gelukkig maar! Maar als het licht van Gód over je leven gaat stralen, wie je dan ook bent, en hoe goed je beslissingen ook waren, en hoe weinig spijt je gelukkig ook maar hoeft te hebben... als Gods licht je leven overspoelt, dan zink je in het niet. Want in het licht van Zijn heiligheid zie je pas ten volle al je schuld. Je zonde, je falen. Als je leven als een film aan je voorbij trekt, met al die onzuivere gedachten, met alle woorden die anderen pijn deden, en vooral: met al die gemiste kansen om God te eren en God te dienen... als zó je leven onder het röntgenapparaat van God wordt gelegd, ja, dan vrees je met grote vreze!

2. Wees niet bang! De Redder is geboren!

En tóch is daar dan die engel: 'Vrees niet!' Wees niet bang, want ik verkondig u grote blijdschap! De Redder is gekomen om ons wérkelijk rein te maken, zodat we kunnen strálen in het licht van God! Hij is gekomen om voor ons de straf te dragen aan het kruis, de straf die wij verdienden, maar die Hij heeft gedragen! Hij is gekomen om onze schuld te saneren, voor eens en voor goed! Alles wat er tussen God en ons instaat, en wat wringt en wrijft en blokkades geeft, dat neemt Hij weg!

En als de engel dat gezegd heeft, dan lijkt het wel alsof álle barrières tussen hemel en aarde voor één keer wegvallen! Het lijkt alsof er een gordijn wordt weggerold en de hemel zomaar open ligt, want er is een 'grote hemelse legermacht', schrijft Lukas, een enorm leger! Maar het is geen leger met mitrailleurs, geen leger met kalasjnikovs en granaten, nee, het is leger dat zingt. Dit is nu echt een leger des heils, een heilsleger, een leger dat zingt! Tienduizenden, miljoenen engelen, ontelbaar veel! Een hemel vol muziek!

En wat is het leid van die engelen?

Het is een lied met drie regels. En ik zal u de letterlijke vertaling geven uit het Grieks:

*'Eer in de hoogste aan God,
en op aarde: vrede,
in mensen: welbehagen!'*

Deze engelen, ze brengen alle lof aan Gód! En daar moeten we nu ook gewoon héél eerlijk naar luisteren: ze brengen alle lof aan Gód, en dus niet aan alle mensen die het zo geweldig doen, en die zoveel presteren op deze

wereld, want als het erop aankomt, dan blijft daar niet veel van over. maar de lof is aan God! De hoogste eer! Wij zingen: 'Ere zij God in den hoge', maar we zouden eigenlijk moeten zingen: 'Ere zij God in de hóógste!' In de hoogste hemelen! Zo hoog we maar kunnen!

Waarom? Omdat God een verrassend God is! Want als ik het zo voorlees, zoals het er letterlijk staat, dan proeft u de verrassing, de dubbele verrassing: 'Eer in de hoogste aan God, en op aarde: vrede, in mensen: welbehagen!'

Rondom de Kerst hoor je vaak: 'Vrede op aarde?' Nou, daar zie je anders niks van!

Maar dat is het nu juist! Op aarde is ook geen vrede! Verre van dat! Juist daarom zijn de engelen zelfs verrast: 'Op aarde: vrede, in mensen: welbehagen!' Hoe kán dat?! Hoe kan er op die donkere aarde, vol ellende, vréde komen? Want vrede, dat is in de Bijbel véél meer dan dat even de kanonnen zwijgen. Vrede, sjalom, dat is in de Bijbel: totale vrede, vreugde, blijdschap, geen tranen meer en geen pijn. Vrede, dat is de definitieve overwinning op de satan en op zijn rijk van dood en verderf. 'Op aarde: vrede! In mensen: welbehagen!' Dat is zó'n onvoorstelbare boodschap, zó verrassend, zo'n geweldig visioen, daar is een grote, hemelse legermacht voor nodig om die boodschap te bezingen!

U vraagt zich af: 'Ja, maar wat bedoelen die engelen dan, want je ziet het toch niet om je heen? Wees nou eerlijk! Waar is dan die vrede?'

3. De verbroken verbinding is hersteld!

Weet u, die vrede begint, zoals ooit de onvrede begonnen is. Het herstel begint, waar ooit de breuk gevallen is: in de relatie tussen God en mensen. De Bijbel is daar héél helder over: alle relaties tussen mensen onderling, die vinden hun oorsprong in de relatie tussen God en mensen. Toen de relatie tussen God en de mensen verstoord raakte, kwam er ook ellende in de relaties tussen mensen.

Een voorbeeld: vorige week zijn er op de bodem van de Middellandse Zee drie telecomkabels gebroken. dat heeft, nog steeds, heel vervelende gevolgen voor het internet en telefoonverkeer tussen Zuid-Azië, het Midden-Oosten en Europa. Het gevolg was dat in Egypte het telefoonverkeer en internetverkeer bijna voor 80 % stil lag, en in India voor 65%! Doordat de kabel erhéén gebroken was, was ook het onderlinge verkeer totaal ontregeld.

Zó is het ook in ons functioneren als mensen. Als onze *lifeline* verbroken is, als de aanvoer van ons leven, en van ons welzijn verbroken is, dan gaat het ook onderling mis. Wat is Jezus nu komen doen? Hij is de relatie met God komen herstellen! Maar die herstelde relatie met God, die staat niet op zichzelf, nee, die heeft een heilzame invloed op ons totale functioneren, als mensen. Zelfs in deze

gebroken wereld zie je dat al, op kleine schaal. Mensen die vanuit hun geloof zich inzetten voor anderen, mensen die ervoor kiezen om de minste te zijn, mensen die het goede zoeken voor een ander.

4. God werd Mens...

Jezus kwam om de levenslijn te herstellen, daarvoor werd Hij mens. De Zoon van God, die bij God was, in de hemel, die Zélf God was, Hij koos ervoor om mens te worden. En ook dat is weer onvoorstelbaar... Preken op Kerst, u moet me dat maar vergeven, dat blijft stamelen. Hoe kunnen we daar ooit bij?! God werd mens!

De Britse schrijver C.S. Lewis gaf eens een voorbeeld, en dat hielp mij wel, om alleen maar te groeien in verwondering. Want dat Jezus stierf om andere mensen te redden, weet u, dat kun je misschien nog wel begrijpen. Er zijn in de geschiedenis meer mensen geweest, die stierven om een ander te redden. Alleen... Jezus wás geen mens. Hij was God! Hij koos ervoor om mens te wórdén! En wat schrijft Lewis nou? 'Aan je voeten ligt een hond. Stel je nou eens voor, gewoon even in je gedachten, dat jouw hond, en ook alle andere honden, in nóód zouden zijn, in grote nood. Sommigen van ons houden erg veel van honden. Als het nu alle honden in de wereld zou kunnen helpen als u een hond werd, zou u dan bereid zijn om dat te doen? Om zelf een hond te worden? Zou u bereid zijn om uw menselijke natuur af te leggen, om alle mensen achter te laten van wie u zoveel houdt? Zou u bereid zijn uw baan op te geven, uw hobby's, uw kunst, uw literatuur en muziek? Zou u in plaats van de intieme omgang met uw geliefden kiezen voor de armzalige manier waarop u hen als hond zou kunnen aankijken, al kwispelstaartend, niet in staat om te lachen, of iets te zeggen? Door mens te worden perkte Jezus Christus heel bewust datgene in, dat voor Hem het meest belangrijk was in de hele wereld, Zijn ongehinderde, volmaakte, intieme omgang met de Vader.' Tot zover Lewis. God werd mens. 'U is heden de Heiland geboren.' Is het een wonder, dat de hemel vól muziek is, om Hem te eren, de Verlosser van de wereld?

En nu ligt er vanmorgen een essentiële vraag in ons midden. Nu Hij zóver is gegaan om ons te redden, hoe centraal is die redding dan voor ons? Hij gaf alles voor u! Wat geeft u aan Hem? Hij wil u verzoenen met God de Vader. Bent u ook verzoend? Heeft u gebruik gemaakt van die mogelijkheid? Vanmorgen nodigt de Heiland u uit, om u echt, ten volle aan Hem te geven! Om echt te buigen voor Hem, en Hem de centrale plaats te geven in uw bestaan, en in jouw bestaan. Er is nog veel te winnen, gemeente, in ons leven. We hebben nog een lange weg te gaan, met elkaar, om werkelijk discipelen te worden van Jezus Christus. Maar dat geeft niet. Je doet het ook stap voor stap. Al is het met vallen en opstaan. Maak het tot een voornemen voor 2009: 'In 2009 wil ik graag groeien in discipelschap, in de navolging van Jezus. Ik wil graag stille tijd gaan nemen, elke dag, tijd voor gebed, tijd voor de Bijbel. Ik wil graag in 2009 vijf bijbelboeken goed leren kennen. Ik wil één kwalijke gewoonte proberen te overwinnen. En ik wil groeien in mijn kerkbezoek, want ook al heb ik er soms geen behoefte aan, of ik ben moe, ik kom hier niet in de eerste plaats voor mijzelf, ik kom hier in de eerste plaats om God te loven en te eren, in de tweede plaats kom ik hier om andere mensen te bemoedigen en pas in de derde plaats kom ik hier omdat ik omdat ik daar behoefte aan heb.'

5. Vrede... van binneuit!

De kabel tussen God en ons is hersteld! Wist u dat al? U kunt 'm weer gebruiken! En Hij voedt al onze onderlinge contacten. Het Vredeskind is geboren. Er is een Canadese zending, Don Richardson, hij moet nu 73 jaar zijn, die ging werken onder de Sawi's, een volk in Indonesië, op het eiland Nieuw-Guinea, Irian Jaya. De Sawi's waren gewend aan kannibalisme. Toen hij vertelde over Jezus, zaten de meeste Sawi's ongeïnteresseerd te kijken, en een beetje te geeuwen, totdat Richardson ging vertellen over Judas, en hoe Judas Jezus verraadde met een kus. Opeens waren ze één en al aandacht. Wat? Iemand verraden met een kus, een teken van vriendschap? Ze waren opeens vol bewondering, maar niet voor Jezus, maar voor Judas! Dát is nog eens een prestatie, iemand zó een hak zetten! Richardson dacht: 'Dit gaat generaties duren, om het Evangelie langzaam in het denken van deze mensen te laten binnensijpelen.' Maar wat gebeurde er? Hij kreeg het voor elkaar dat drie stammen dicht bij elkaar gingen wonen, zodat hij aan alledrie die stammen het Evangelie door kon geven. Maar dat lukte alleen door bijvoorbeeld landbouwwerktuigen uit te delen, en medicijnen, want tussen die stammen was het water en vuur. Alleen: de spanningen namen steeds verder toe.

Op de dag kwamen de mensen bij elkaar op een grote, open plaats, de leiders voor elke groep. Richardson zei: 'Als er hier geen vrede komt, dan vertrek ik en ga ik naar andere stammen, die wel in vrede willen leven.' De spanning was om te snijden... Er zou maar íéts hoeven gebeuren of er zou een oorlog uitbreken. Opeens stond een krijger uit één van de stammen op, hij liep naar zijn vrouw, en griste de baby weg, die zij in haar armen had. Hij rende met de baby naar de vijandelijke stam, en gaf hem aan één van de leiders daar. De moeder van het kind jammerde en huilde, maar de krijger was vastbesloten. En op dat moment kwam er uit dat vijandelijke kamp een krijger die een baby naar het éne kamp bracht. Richardson vroeg: 'Wat is hier aan de hand?' En wat bleek. Deze kinderen werden 'vredeskinderen' genoemd. Zolang de stam van de vijand goed zou zorgen voor het vredeskind, zou er geen aanval zijn, zou er geen oorlog komen.

Opeens sloeg de stemming om. Richardson hoorde kreten van blijdschap, mensen sprongen op en maakten vreugdedansjes. Het werd één groot feest! De vredeskinderen maakten het mogelijk voor deze stammen om in vrede te leven.

Opeens begreep Richardson hoe hij het Evangelie kon uitleggen. 'Jezus Christus', vertelde hij, 'is Gods Vredeskind. Hij heeft Zijn Kind gegeven aan een vijandige wereld, om tussen ons als mensen te komen wonen.' Opeens waren de Sawi's wél geïnteresseerd. Als Jezus het Vredeskind van God was, dan was het niet goed van Judas om Hem te verraden. Judas was niet langer een held. Die dag betekende een nieuw begin voor de Sawi's. Zo begon er een nieuwe dag voor ons als mensen, toen Jezus werd geboren in Bethlehem. Hij liet ons zien hoe Góð tegen het leven aankijkt, op een totaal andere manier dan wij gewend waren. In Jezus gaf de HERE Zijn Vredeskind. Om ons eeuwig leven te geven! Dat Hij dát gedaan heeft, daar raken de engelen niet over uitgezongen! De hemel is vol muziek! 'Eer in de hoogste aan God, en op aarde: *vrede*, in mensen: *welbehagen!*' Laten we zingen, heel veel zingen, op dit Kerstfeest en ons hele leven lang, tot we zingend staan om de troon van God. Want Hij is het waard! Eeuwig waard! Halleluja! Amen.